‘’Εν αρεταίς εκλάμποντες και πίστει ορθή’’ (Φώτης Μιχαήλ, ιατρός)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Απριλίου, 2017

(Ὄρθρος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τρίτης)

‘’Τόν Νυμφίον ἀδελφοί ἀγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ***ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ,*** *ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν, σύν αὐτῷ εἰς τούς γάμους’’.*

Τό ἀναλόγιο εἶναι τό μέγα διδασκαλεῖο τῆς Πίστεώς μας. Οἱ ὑμνογράφοι -ὅσων τά ἔργα δοκιμάστηκαν στόν χρόνο καί καταξιώθηκαν στήν ἐκκλησιολογική καί δογματική συνείδηση τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος- ἦσαν ἄνθρωποι θεοφώτιστοι, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς οἱ ἀπαίδευτοι καί ἐντελῶς ἀρχάριοι στήν ζωή τήν πνευματική, βρίσκουμε μεγάλη παρηγοριά καί ἀνάπαυση στά νοήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ὑμνολογίας.

Ὅποια ἀπορία καί νά ἔχει κανείς πάνω σέ θέματα βίου καί Πίστεως, εἶναι βέβαιον, ὅτι θά βρεῖ ἀπαντήσεις ἀσφαλεῖς και ὑπεύθυνες μέσα στήν θεολογία τῶν λατρευτικῶν μας ὕμνων.

Στό ἀναλόγιο συναντῶνται διαχρονικῶς οἱ δάσκαλοι τῆς Ρωμαΐϊκης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μέ τούς ἐραστές τῆς ὀκτωήχου κάθε ἐποχῆς. Συναντῶνται καί οἱ φωτισμένοι ὑμνογράφοι ὅλων τῶν ἐποχῶν, δάσκαλοι ἁγιοπνευματικοί, μέ κάθε ψυχή ζῶσα καλῆς ἀνησυχίας, σέ μιά συνάντηση μετάγγισης Θείας Σοφίας. Σέ μιά συνάντηση θεοδίδακτης γνωμοδότησης προϋποθέσεων σωτηρίας.

Στό ἀναλόγιο παρίστανται, σέ κάθε ψαλμωδία, Πατέρες καί ὑμνογράφοι μαζί. Ὁ λόγος τῶν Ἁγίων μας Πατέρων, ὁ ἑρμηνευτικός τῶν Γραφῶν, γίνεται ἀκόμα πιό προσιτός στούς πιστούς, μέ τήν γραφίδα τῶν ἱερῶν μας ὑμνογράφων.

Παράδειγμα, ὁ ποιητής τοῦ ὄρθρου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τρίτης: Σέ ἕναν ἀπό τούς ὕμνους του δέν κάνει τίποτε ἄλλο, ἀπό τό νά προσφέρει λακωνικῶς, εἰδικά γιά τίς ἡμέρες μας τίς πονηρές, μοναδικῆς ἀξίας διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἔλεγε ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης: **‘’Οὐδέν ὄφελος βίου καθαροῦ, δογμάτων**

διεφθαρμένων’’. Σέ τίποτε δέν ὠφελεῖ τόν ἄνθρωπο ἡ ἐνάρετη ζωή, ἐάν τά δόγματά του εἶναι διεφθαρμένα. Ἐάν, δηλαδή, ἡ πίστη του εἶναι νοθευμένη.

Καί ὁ ὑμνογράφος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τρίτης γνωμοδοτεῖ μελωδικῶς:

’’Τόν Νυμφίον ἀδελφοί ἀγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ***ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ****...’’.*

Ἐμπρός, ἀδελφοί μου, νά ἀγαπήσουμε τόν Νυμφίο Χριστό καί νά συγυρίσουμε τίς λαμπάδες μας.

Πῶς, ὅμως, νά δείξουμε τήν ἀγάπη μας στόν Νυμφίο Χριστό; Καί τίς λαμπάδες μας, τίς ψυχές μας, πῶς νά τίς τακτοποιήσουμε;

’’Ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ’’.

Λαμποκοπῶντας ἀπό ἀρετές καί πίστη ἀνόθευτη.